

[Elgaard.]

Har dette været Tilfældet, maa det jo i hvert Fald have virket i beskæftigelsesmæssig gunstig Retning. Derfor er den store Grundfejl i Regeringens Politik den, at just det Omraade af dansk Erhvervsliv, hvor Krisen ramte med sin hele Vægt, har Ministeriet ikke været sindet at give den retfærdige Placering inden for Samfundet økonomisk set, og derfor har Regeringen ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om Arbejdskraftens Fragang fra Landbruget sit store afgørende Ansvar. Der er i den Henseende ingen Undskyldning for Regeringen at hente, og den har at gøre sig fortløbig med Kendsgernerne.

Svend E. Johansen: Jeg maa erkende, at min Beundring for de korte Bemærkninger Sejglivethed er steget i Dag. Det er jo en antagelig Længde, de kan spænde sig ud til, og jeg sad og blev nervøs for, at de muligvis skulde have ført Indenrigsministeren med sig ud, da jeg lige har en enkelt Bemærkning at gøre til Indenrigsministeren.

De ærede Medlemmer Hr. Brorsen og Hr. Victor Pürschel viste den Interesse for Militærnægterlejren i Gribskov, at de tidligere under Finanslovdebatten bad Indenrigsministeren oplyse, hvad det egentlig var, der var foregaaet deroppe under det saakaldte Mytteriforsøg. Indenrigsministerens Svar interesserede mig, men det tilfredsstillende mig ikke, da jeg ikke mener, det var i Overensstemmelse med de faktiske Forhold. — Jeg maa maaske have Lov til at udbede mig Tilladelse til et enkelt Citat nu og et Par senere.

Formanden: Jeg henstiller, at det bliver meget korte Citater, der nu læses op; jeg gør opmærksom paa, at Klokken efterhaanden bliver mange, og der er flere, der skal have Ordet.

Svend E. Johansen: Tak. Det bliver altsaa saadan hen imod korte Bemærkninger.

Ministeren sagde Sp. 944:

„Med Hensyn til den Overtrædelse af Reglementet i Gribskov-Lejren, som det ærede Medlem kaldte Mytterisagen, bestod den i, at en Del af Mandskabet nedlagde Arbejdet en Dag under Paaskud af, at den øverste Arbejdsleder havde undladt at videresende en Anmodning fra tre værnepligtige om at blive modtaget af Ministeren.“

„Under Paaskud af“ — det maa vist betyde, at man paaberaabte sig et Grundlag, der

ikke eksisterede, altsaa lyver. Nu kan Ministeren ganske vist sige, at da han ikke har modtaget den Skrivelse, Militærnægterne paaberaabte sig, saa er det et Paaskud fra deres Side, men lidt Omtanke hos Ministeren maa faa ham til at erindre, at Militærnægternes Tremandsudvalg . . . . jeg ved ikke, om vi kunde faa lidt mere Ro. (Formanden ringer) . . . da de fik den attraaede Audiens efter Forviklinger og Episoder, der taler tyst, men indtrængende om forbenet Administration, paaberaabte sig den Anmodning om Audiens, der endte i Skovrider Arendrups Papirkurv. Jeg gaar ud fra, at denne Paaberaabelse fik Ministeren til, som den pligtopfyldende Mand han er, at undersøge, hvor Skrivelsen af 21. April er blevet af. Ministeren maa derfor kunne sige os i Dag, selv om det er sent paa Dagen, om Ansøgningen om Audiens af 21. April 1937 var et Paaskud fra Militærnægternes Side til at lave Sjov i Gaden, eller om Brevet er skrevet og afleveret af Militærnægterne efter den tjenstlige Forskrift. For at oplyse Tinget skal jeg i korte Træk ridse Sagen op, saaledes som den ligger oplyst for mig.

Den 21. April 1937 sendte Militærnægternes Tremandsudvalg, der er et Organ for Lejrens Mandskab, ad forskriftsmæssig Vej; det vil sige gennem Lejrens øverste Leder, Skovrider Arendrup, en Ansøgning om Audiens.

Audiensen ønskedes bl. a., fordi man vilde søge en Nedsættelse af Tjenestetiden paa de 15 Maaneder, begrundet i den Nedsættelse, der efter de nye Love fandt Sted for Hærens og Flaadens Mandskab. Den 21. Juli, altsaa 3 Maaneder senere, meddelte Skovrider Arendrup, at Ansøgningen ikke var indsendt, men var gaaet i Papirkurven, da han ikke syntes, det var noget at ulejlige Ministeren med, og han tilføjede, at fremtidige Skrivelser ogsaa vilde gaa i Papirkurven, og det eneste, han vilde videresende, var Klager over ham selv. Da det ikke var muligt for Mandskabet at faa Ministeren i Tale, varslede man i en Skrivelse til Ministeren af 22. Juli 1937 en Dags Arbejdsnedlæggelse som Protest mod Skovriderens Tilbageholdelse af Skrivelsen af 21. April og som Middel til gennem en disciplinær Forseelse at faa Ministeren i Tale. Ogsaa denne Skrivelse puttede Skovrideren i Papirkurven — det er en ret stor Papirkurv, den Mand maa have, og en underlig Mani —, og den disciplinære Forseelse indberettedes ikke, men anmeldtes til Politiet og henlagdes efter faa Dages Forløb. Hermed var Lejrens Mandskab